

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 136/17
Luxemburg, 20 decembrie 2017

Hotărârea în cauza C-434/15
Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain SL

Serviciul de punere în legătură cu conducători auto neprofesioniști furnizat de Uber ține de serviciile din domeniul transporturilor

Statele membre pot, prin urmare, să reglementeze condițiile de prestare a acestui serviciu

Platforma electronică Uber furnizează, prin intermediul unei aplicații pentru telefoane inteligente, un serviciu remunerat de punere în legătură a unor conducători auto neprofesioniști care utilizează propriul autovehicul cu persoane care doresc să efectueze deplasări urbane.

În anul 2014, o asociație profesională a șoferilor de taxi din orașul Barcelona (Spania) a formulat o acțiune la Juzgado de lo Mercantil n. 3 de Barcelona (Tribunalul Comercial nr. 3 din Barcelona, Spania) prin care se urmărea constatarea faptului că activitățile Uber Systems Spain, o societate afiliată Uber Technologies (denumite în continuare, împreună, „Uber”), constituie practici înșelătoare și acte de concurență neloială. Astfel, nici Uber Systems Spain, nici conducătorii auto neprofesioniști ai autovehiculelor în cauză nu ar deține licențele și permisele prevăzute de Regulamentul privind serviciile de taxi în Zona Metropolitană Barcelona. Pentru a verifica dacă activitățile Uber sunt susceptibile să fie calificate ca neloiale și să încalce normele de concurență spaniole, Juzgado de lo Mercantil n 3 de Barcelona consideră necesar să verifice dacă Uber trebuie sau nu trebuie să dețină o autorizație administrativă prealabilă. În acest scop, apreciază necesar să se stabilească dacă serviciile furnizate de această societate trebuie să fie privite ca fiind servicii de transport, servicii specifice societății informaționale sau o combinație a celor două tipuri de servicii. Astfel, de calificarea reținută ar depinde posibilitatea de a impune lui Uber obligația de a deține o autorizație administrativă prealabilă. În special, dacă serviciul furnizat de Uber ține de Directiva privind serviciile în cadrul pieței interne¹ sau de Directiva privind comerțul electronic², practicile Uber nu ar putea fi considerate ca fiind neloiale.

Prin hotărârea pronunțată azi, Curtea declară că un serviciu de intermediere precum cel în cauză, care are ca obiect, prin intermediul unei aplicații pentru telefoane inteligente, să pună în legătură, în scopul obținerii unei remunerații, conducători auto neprofesioniști care utilizează propriul autovehicul cu persoane care doresc să efectueze o deplasare urbană, trebuie considerat ca fiind indisociabil legat de un serviciu de transport și ca intrând sub incidența calificării drept „serviciu în domeniul transporturilor”, în sensul dreptului Uniunii. Un astfel de serviciu trebuie exclus, prin urmare, din domeniul de aplicare al liberei prestări a serviciilor în general, precum și al Directivei privind serviciile în cadrul pieței interne și al Directivei privind comerțul electronic.

¹ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO 2006, L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50).

² Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic) (JO 2000, L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257). În vederea definirii unui „serviciu al societății informaționale”, Directiva 2000/31 trimite la Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO 1998, L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207), astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998 (JO 1998, L 217, p. 18, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 282).

Rezultă că, în stadiul actual al dreptului Uniunii, revine statelor membre sarcina de a reglementa condițiile prestării unor asemenea servicii, cu respectarea normelor generale ale Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

Curtea consideră mai întâi că **serviciul furnizat de Uber nu se rezumă la un serviciu de intermediere** care constă în a pune în legătură, prin intermediul unei aplicații pentru telefoane inteligente, un conducător auto neprofesionist care utilizează propriul autovehicul și o persoană care dorește să efectueze o deplasare urbană. Astfel, în această situație, furnizorul acestui serviciu de intermediere creează în același timp o ofertă de servicii de transport urban pe care o face accesibilă în special prin instrumente informatice și a cărei funcționare generală o organizează în favoarea persoanelor care doresc să recurgă la această ofertă în vederea unei deplasări urbane. Curtea arată în această privință că aplicația furnizată de Uber este indispensabilă atât pentru conducătorii auto, cât și pentru persoanele care doresc să efectueze o deplasare urbană. Aceasta subliniază de asemenea că Uber exercită și o influență decisivă asupra condițiilor prestației furnizate de conducătorii auto.

În consecință, Curtea apreciază că **trebuie să se considere că acest serviciu de intermediere face parte integrantă dintr-un serviciu global al cărui element principal este un serviciu de transport și că, prin urmare, corespunde calificării** nu drept „serviciu al societății informaționale”, ci drept „serviciu în domeniul transporturilor”.

Curtea declară că, prin urmare, Directiva privind comerțul electronic nu este aplicabilă în cazul unui astfel de serviciu, care este de asemenea exclus din domeniul de aplicare al Directivei privind serviciile în cadrul pieței interne. Pentru același motiv, serviciul în discuție nu ține de libera prestare a serviciilor în general, ci de politica comună a transporturilor. Or, serviciile de transport urban necolectiv, precum și serviciile care sunt indisociabil legate de acestea, cum este serviciul de intermediere furnizat de Uber, nu au condus la adoptarea unor norme comune în temeiul acestei politici.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106